

Sevilla After Expo Consulta internacional d'idees

International Consultation

A few months before the closure of Seville's Universal Exhibition, it became evident that the need had arisen to foster a reflection —paradoxically undertaken neither by the discipline nor by the institutions involved— in order to redirect towards the future those dynamic factors implicit in the event, dissecting those points of interest that had emerged and their synergy with surroundings. As in all little explored regions, a situation of confusion existed, exacerbated by the fact that our profession had not participated in the difficult process.

The transformation of six hundred thousand square metres of dry, inaccessible scrubland into a focus of attraction for investment and mass tourism was in principle a thrilling prospect, involving the tasks of consolidating efforts through the design of rationalised strategies for the future. In order to meet this goal, from the pages of this journal a consultation was organised limited to seven teams of architects who have worked in an almost disinterested way and with the imposition of extremely tight deadlines to produce their respective proposals. This collection of suggestions has been complemented simultaneously with a survey of theoretical opinions among a series of specialists, consultants and assessors who have carried out rapid diagnoses to gauge these hypotheses concerning what must be done within the Cartuja precinct. In the face of a pessimistic vision of what the formation of urban territory should be, *Quaderns*, journal of the Association of Catalan Architects, has undertaken the idea of promoting an embryonic workshop to examine the impulse of what should be new settings for metropolitan transformation. Strategies which as processes of city production are increasingly conditioned by the great haste with which they are gestated and limited by lack of foresight when it comes to their future use and to the optimisation of the infrastructures generated. The act of forcing the link between, on the one hand, the logic of highly generous investments made in a single place, and the architectural project on the other, led to the choice of Seville as a complex case to be resolved.

Quaderns would like to acknowledge the collaboration of the invited architects: and of Ginés Aparicio Soto, EXPO'92 and CARTUJA'93 for supply of material and documentation, and to Unidad La Cartuja, Gerencia Municipal de Urbanismo, Ayuntamiento de Sevilla and Diputación de Sevilla.

Pocs mesos abans que l'Exposició Universal de Sevilla es clausurés va sorgir l'evidència que caldria impulsar una reflexió —paradoxalment inabordable des del punt de vista disciplinari, i també institucional— a fi de reconduir cap al futur aquells factors dinamitzadors implícits en l'aconteixament, dissecant aquells punts d'interès més eixits i la seva sinergia amb l'entorn.

Com en tot tema poc explorat existia una situació de confusió, agreujada pel fet que la nostra professió no havia participat d'aquest procés dificultós Sis-cents mil metres quadrats convertits d'ermot sec i inaccessible a focus d'atracció d'inversions i turisme de masses propiciaven, en principi, una tasca apassionant: consolidar l'esforç generat mitjançant el disseny d'estratègies de futur racionalitzades.

Per escometre aquest objectiu, des d'aquestes pàgines s'ha promogut una consulta restringida entre set equips d'arquitectes que, d'una manera gairebé desinteressada, han treballat en unes condicions clarament apressants per tal de generar els seus exercicis projectuals.

Aquest recull de suggeriments s'ha complementat, simultàniament, amb una consulta d'opinions teòriques d'entre una sèrie d'especialistes, consultors i assessors que han desenvolupat diagnòstics ràpids i calibradors d'aquelles volicions que caldria exigir i formalitzar dins el recinte de La Cartuja.

En front de la visió pessimista del que hauria de ser la formació d'un futur horitzó urbà, Quaderns, òrgan de difusió del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, dona suport a la idea de promoure un embrionari taller de propostes centrat en l'impuls del que haurien de ser nous escenaris de transformació metropolitana. Estratègies que, com a procés de producció de la ciutat, cada vegada són més condicionades per la gran velocitat de la seva gestació i limitades per la falta de previsió del seu ús futur i de l'optimització de les infraestructures generades. Forçar el possible lligam entre la lògica de les fastuoses inversions realitzades i un projecte arquitectònic de futur portava a escollir Sevilla —i conseqüentment el paper implementador de La Cartuja— com a cas complex a analitzar.

Quaderns vol fer palès el seu agraïment a aquells arquitectes i especialistes consultats així com a Ginés Aparicio Soto, EXPO'92 i CARTUJA'93 per el material i documentació aportats, Unidad La Cartuja - Gerencia Municipal de Urbanismo, Ayuntamiento de Sevilla i Diputación de Sevilla.

sevilla: pautes de futur

future guide lines

1. Territory, City, Object

In 1976 the Spanish government, on the occasion of the forthcoming V Centenary of the Discovery of America, formally expressed the desire to hold an international exhibition. Subsequently in 1982, the candidatures for the 1992 Universal Exhibition, Seville and Chicago, were registered in the BIE (Bureau International des Fires de Paris). The American city withdrew in 1987 together with the Paris proposal to hold one for the Bicentenary of the French Revolution in 1989. It was then that the concrete proposal was made for use of La Cartuja in an initial plan by the ACTUR, approved in 1986, as a Structuring Plan for the Cartuja site¹. This organism gave way subsequently to the Junta de Andalucía (the autonomous government of Andalusia), who through the EPSA (Empresa Pública del Suelo de Andalucía) formalised the Special Plan for the Sector S-1 Cartuja in 1987 in accordance with the needs and characteristics of the EXPO but without resolving specific problems of encounter with the city.

Three years later the guidelines were presented for the Coordination of the Metropolitan Area of Seville² and the Plan was modified in 1991, anticipating the function of equipped metropolitan park for the Exhibition, covering a total of 40 hectares beside the Monastery of La Cartuja. It was in July 1992 that the final modifications to the precinct and the island were presented for provisional approval to the City of Seville in the form of a Special Plan for the island. In broad terms the island was zoned according to six concepts grouped together in three large areas: a theme park of the future as a Techno-cultural Complex, an administrative and tertiary zone of complementary uses within the Commercial and Services Area and an area for advanced technology processes, a polytechnic university campus and a metropolitan park grouped together in the Space for Innovation, this latter representing 55% of the total area of the precinct, and the public and business area of the Metropolitan Space for Science and Culture was clearly defined.³

Seven years of planning and five of construction were needed to create a network of fixed infrastructures generated to feed a temporary exhibition platform; 350,000 trees representing 1,000 different species, a floor area of 650,000 square metres, 70 km of highways, 7 bridges, 471 km of high-speed train lines and a new railway station, and the extension of the airport could not prevent the closure, on October 12 1992, six months after the opening ceremony, of the largest Universal Exhibition the world

1. Territori, Ciutat, Objecte

Al 1976 el govern espanyol, en ocasió del Vè Centenari del descobriment d'Amèrica, va expressar formalment el desig de celebrar una Exposició Internacional. Motiu pel qual més tard, al 1982, es varen registrar al BIE -Bureau International des Fires de Paris- les candidatures per l'Exposició Universal de 1992 de Sevilla i Xicagó. La ciutat americana desistí al 1987 juntament amb la proposta de París per celebrar-ne una pel bicentenari de la Revolució l'any 1989.

És llavors quan es planteja la utilització, de forma concreta, del recinte de la Cartuja amb un primer Pla de l'ACTUR aprovat el 1986, com a Esquema d'Ordenació dels terrenys de la Cartuja¹. Aquest organisme desapareix més tard per deixar pas a la Junta de Andalucía que a través d'EPSA, Empresa Pública del Suelo de Andalucía, formalitza el Pla Especial del Sector S.1 Cartuja el 1987, cenyint-se a les necessitats i característiques de l'EXPO, però sense resoldre específicament els problemes de "vora" amb la ciutat. Tres anys després es presenten les Directrius per la Coordinació Urbanística de l'Àrea Metropolitana de Sevilla² i el Pla es modifica el 1991 preveient la funció de l'illa com a parc metropolità equipat, englobant un total de 40 Ha. al costat del Monestir de la Cartuja, i per a la celebració de l'Exposició Universal. Però és el juliol de 1992 quan es recullen per part de l'Ajuntament de Sevilla les últimes modificacions que contempen el futur del recinte i de l'illa, a través de la documentació d'aprovació provisional del Plan Especial de La Cartuja y su Entorno.

Amb caràcter general es zonifica l'illa sota sis conceptes reunits en tres grans àrees: un parc temàtic del futur com a Complex Tecno-Cultural, una zona administrativa i terciària d'usos complementaris dins l'Àrea Comercial i de Serveis, i una zona de processos de tecnologies avançades, un campus polítècnic universitari i un parc metropolità reunits en l'Espai per la Innovació —representant aquest el 55% del total del recinte—, i es defineix clarament l'àmbit empresarial i públic de l'"Espacio Metropolitano para la Ciencia y la Cultura"³.

Set anys de planificació i cinc de construcció varen ser necessaris per a formalitzar un teixit d'infraestructures fixes generades per nodrir una exhibició de caràcter efímer. 350.000 arbres de 1.000 espècies diferents, 650.000 metres quadrats construïts, 70 Km. de rondes i circumval·lacions, 7 ponts, 471 Km. de via de tren d'alta velocitat, una nova estació de ferrocarril, l'ampliació de l'aeroport...no impediren que el passat dia 12 d'octubre de 1992, sis mesos després de la seva inauguració, es tanquessin les portes de l'Exposició Universal més gran del món.

La gran depressió a la que s'enfronta la ciutat, després de la

has ever seen. The great depression now faced by the city after the closure (the BIE stipulates that the exhibition must be demolished in six months, the same period during which it is open) has left in a material and psychical void the reconversion of a precinct within an urban park that cannot officially accommodate either productive or residential activities. The imposing structure created for the EXPO has conditioned its subsequent arrangement while limiting the process of absorption on the part of the city and urban development of a surface area representing 20% of Seville. A profound transformation of the territorial functions of the city will certainly derive from the future use of the precincts; if the city setting so far has been the one inherited from interventions promoted during the XIX century, that is, the three major infrastructure operations: control of the river, the building of the railway and the demolition of the walls, today the need to organise the "inner periphery" implies a fundamental role of La Cartuja: that of colonising a continuous space as a large regional centre. The scale should be that of the very metropolitan structure and its complementary functional purpose.

2. Work Bases

La Cartuja Island and the repercussions deriving from the Universal Exhibition are the object of the consultation promoted from these pages. The consultation poses a reflection on the future of dominance over the urban event, in an attempt to convert into areas of new centrality unconnected zones. The project should set out to determine preservation, elimination and/or new use and specific facility proposals, as well as the location of injections of external stimuli to be enjoyed by the city. Nevertheless, the incentive of locating new services and the concentration of investments in the recovered precinct area constitute a project that will continue until 2033, and the current evolution of metropolitan economic activities suggests that they cannot be satisfied by the present urban structure. Any approach to the problem should incorporate residential and productive activities, make economic and cultural activities compatible, regenerate the physical values of the environment as well as anticipate an increase in mobility derived from the present thoroughfare structure. We propose, in fact, to build the framework on which to place actions designed to modify the scope of the city and to experiment with her future; actions which will have to be taken up by the city's decision-makers.

clausura (el BIE obliga que l'exposició sigui enderrocada en 6 mesos, el mateix temps que resta oberta), deixa un buit psicològic i material; la reconversió d'un recinte dins d'un parc urbà que no pot donar caubda, oficialment, ni a activitats de tipus productiu ni residencial. La forta estructura creada per l'EXPO condiciona la seva ordenació posterior i ha limitat també el procés d'absorció de la ciutat. L'adequació urbana d'una superfície que representa el 20% de la Sevilla emblemàtica. La ciutat es troba en un moment crucial ja que del futur projecte de reutilització del recinte se'n derivarà la transformació profunda de les seves funcions territorials. Així doncs cal crear una nova condició de funcionament per tal de passar d'un esdeveniment efímer a una experiència de duració ilimitada. Si l'escenari de la ciutat fins ara ha estat l'hereu d'aquelles actuacions promogudes durant el segle XIX —amb les tres grans operacions d'infraestructura realitzades, el control del riu, la instal·lació del ferrocarril i l'enderroc de la muralla— avui la necessitat d'organitzar la "perifèria" interior, otorga a La Cartuja un rol fonamental: el de colonitzar un espai continu com a centre regional dilatat; la seva escala ha de ser la de la mateixa estructura metropolitana i la de la seva complementarietat funcional.

2. Bases de treball

L'illa de la Cartuja i el foment de les repercussions donades per la celebració d'una Exposició Universal són l'objecte de la consulta promoguda des d'aquestes pàgines. La consulta planteja la reflexió sobre el futur del domini del fet urbà, en l'intent de convertir en àrees de nova centralitat zones inconnexes. El projecte hauria de determinar les pautes de conservació i eliminació i/o noves propostes d'usos i equipaments puntuals, així com la localització de les injeccions d'estímul externs per incorporar-los a l'usdefruit de la ciutat. Nogensmenys, l'incentiu de la ubicació de nous serveis i la concentració d'inversions en l'espai del recinte recuperat és un projecte que s'extendrà fins l'any 2033 i l'evolució de les activitats econòmiques metropolitanes fan preveure que no podran ser satisfetes per l'actual estructura urbana. L'aproximació al problema hauria de tenir en compte la integració d'activitats residencials, productives i dotacionals, l'adequació de les funcions administratives i culturals i la dotació d'un suport natural actiu junt amb els lògics increments de la mobilitat que hauran de satisfer l'absorció de l'estructura viària actual entre sectors metropolitans, i la constitució d'un sistema verd derivat de l'evolució dels hàbits socials. Es pretén conformar la bastida on situar aquelles accions per rectificar l'abastament de l'urbs, assajant el seu futur. Accions que hauran de recollir els "decisors" de la ciutat.

Ignasi Pérez Arnal, Oleguer Gelpí. Comissaris de l'exposició

1. See J. Cruz, A. López and E. Torres: "Informe sobre las repercusiones a escala regional de la Exposición Universal de 1992", March 1985.

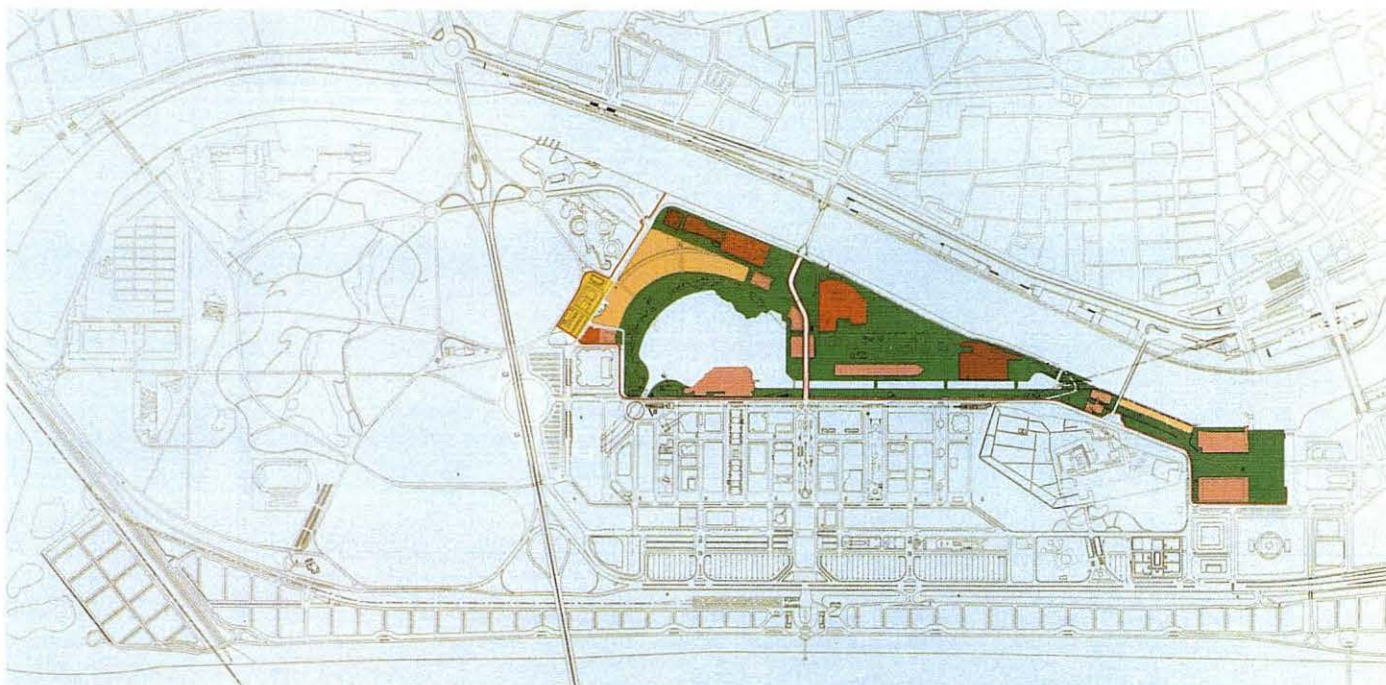
2. Source: Gabinete de Estudios Metropolitanos, Dirección General de Urbanismo, Centro de Estudios Territoriales y Urbanos, Consejería de Obras Públicas y Transportes de la Junta de Andalucía. Seville, April 1990.

3. Sociedad Estatal Cartuja 93, SA: "CARTUJA'93", Rafael de la Cruz Corcoll, Seville 1992.

1. Vegeu l'"Informe sobre las repercusiones a escala regional de la Exposición Universal de 1992", J. Cruz, A. López i E. Torres, març de 1985.

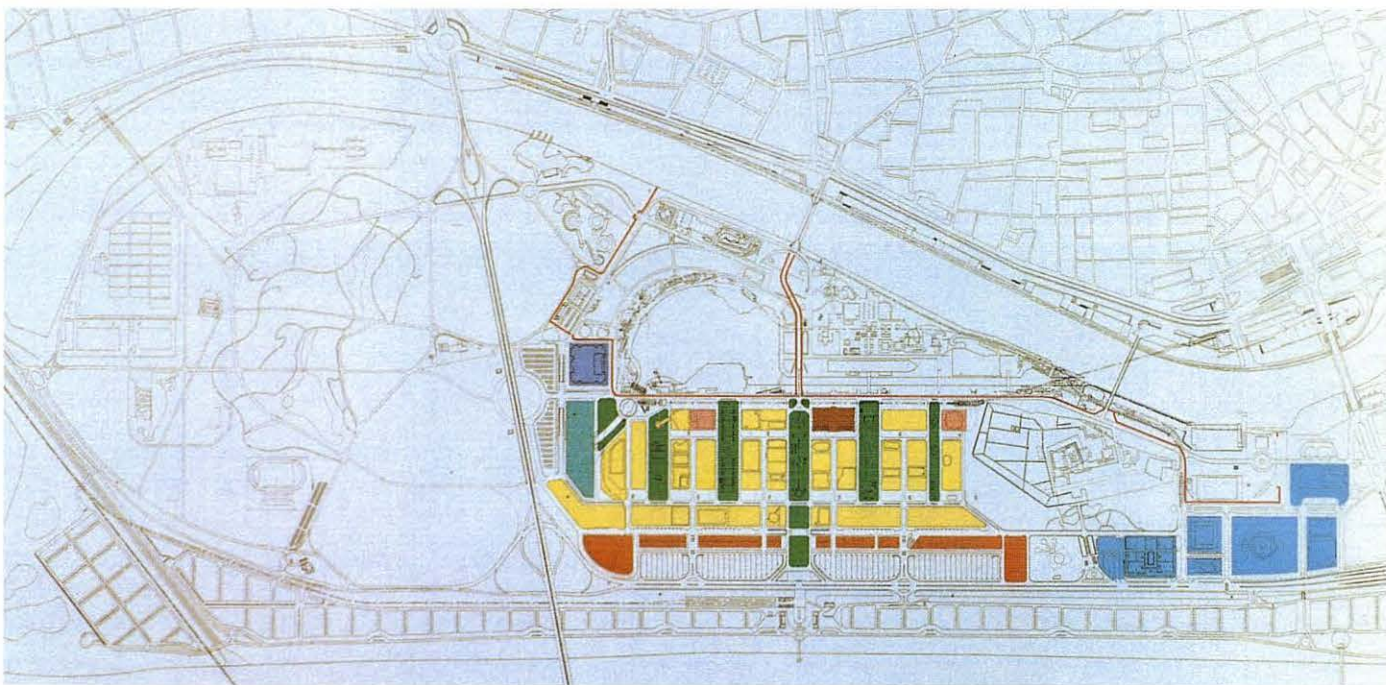
2. Publicat en tres volums com a "Directrices para la coordinación Urbanística" Área Metropolitana de Sevilla,

3. Sociedad Estatal CARTUJA' 93, S.A. "CARTUJA'93", Rafael de la Cruz Corcoll, Sevilla

Proposta del Plà Cartuja'93. Parc Temàtic. Proposal for the Plan Cartuja'93. Theme Park

VERD GREEN. Espai públic. Public spaces / **ROSA PINK.** Espais expositius. Exhibition spaces / **MARRÓ BROWN.** Espais escènics. Stage spaces / **GROC YELLOW.** Serveis complementaris. Complementary services / **VERMELL RED.** Àrea de jocs d'infants. Playground area / **SALMÓ SALMON.** Atraccions singulars. Area for special events

Proposta del Plà Cartuja'93. Parc Tecnològic. Proposal for the Plan Cartuja'93. Technology Park

VERD GREEN. Espais públics. Public spaces / **ROSA PINK.** Espais expositius. Exhibition spaces / **MARRÓ BROWN.** Espais escènics. Stage spaces / **GROC YELLOW.** Illes d'edificacions. Blocks / **VERMELL RED.** Serveis complementaris. Complementary services / **BLAU BLUE.** Sector administratiu. Administration area / **LILA LILAC.** Universitat. University / **TURQUESA TURQUOISE.** Reserva universitat. Land reserve for university campus